ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 26.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Aija Pāvele,

piedaloties iestādes, kura pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *B.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *Ē.S.* sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 14.janvāra lēmuma Nr.216 (administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums Nr.111596461) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk – CPB) jaunākais inspektors 2010.gada 14.novembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.111596461 (turpmāk – Protokollēmums) transportlīdzekļa Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), vadītājam par to, ka minētais transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Rīgā, Turgeņeva ielā pie nama Nr.11, kur attālums no gājēju pārējas līdz transportlīdzeklim ir mazāks par 5 metriem, tādējādi neievēroja Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.5.punktā noteiktās prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 7.punktā. Transportlīdzekļa vadītājam piemērots sankcijā paredzētais naudas sods Ls 30 apmērā.

Nepiekrītot sodam, *Ē.S.* to apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk –iestāde) priekšniekam, kurš, izskatot sūdzību, ar 2011.gada 14.janvāra

lēmumu Nr.216 (turpmāk – Lēmums) atstāja lēmumu negrozītu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[1.1] Objektīvi, pēc tiesiskās apziņas, novērtējot pierādījumus (*Ē.S.* sūdzību, inspektora dienesta ziņojumu, Protokollēmumu, pārkāpuma fiksēšanas vietā uzņēmtās fotogrāfijas), konstatēts, ka *Ē.S.* vaina administratīvā pārkāpumu izdarīšanā ir pierādīta.

[1.2] Ņemot vērā, ka policijas darbiniekam, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu, uzskatāms, ka policijas darbinieka apgalvojumi ir patiesi, jo viņš nav tieši ieinteresēts šīs lietas iznākumā.

[1.3] Pārkāpuma fiksēšanas brīdī, ko apstiprina fotogrāfijas, transportlīdzeklī neviens neatradās.

[2] 2011.gada 8.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemta *Ē.S.* sūdzība par Lēmuma atcelšanu.

Ē.S. sūdzībā norāda turpmāk minētos argumentus.

[2.1] Lēmumā nav izvērtēti visi argumenti.

[2.2] Rīgā, Turgeņeva ielā pie nama Nr.11, brauktuves kreisajā pusē uzreiz aiz gājēju pārejas, kas apzīmēta ar horizontālo apzīmējumu 931, pēc krustojuma ar Maskavas ielu uzstādīta 326.ceļa zīme „Apstāties aizliegts" ar 823.papildzīmi „Darbības laiks".

Minētā ceļa zīme aizliedz apstāties darba dienās dienas laikā, bet 2010.gada 14.novembris bija svētdiena.

[2.3] 326.ceļa zīmes darbības zona sākas no zīmes uzstādīšanas vietas.

[2.4] Saskaņā ar CSN aizlieguma zīmēm ir prioritāte attiecībā pret horizontālajiem apzīmējumiem.

[2.5] CSN 135.5.panta redakcijā ir gramatiska kļūda (nav komata aiz palīgteikuma), kas apgrūtina tā izpratni.

[2.6] Minētā norma ir grūti uztverama. Vārdu savienojumu „... *tuvāk ... no tām"* nozīme varētu būt vieglāk uztverama, izmantojot citus iespējamus apzīmējumus, kā, piemēram, „*abpus, pirms un pēc"*.

[2.7] Policijas darbinieki neievēroja tiesību normas saprātīgas piemērošanas principu (Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 8.pants) un soda mēra samērīguma principu (APL 13.pants).

[2.8] Ziņojumā sniegtā informācija ir nepatiesa.

[3] Iestāde tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā sūdzību neatzīst, pamatojoties uz

Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Sūdzības iesniedzējs uz tiesas sēdi nebija ieradies. *Ē.S.* 2012.gada 26.jūnijā parakstījies lietas uzziņas lapā par to, ka viņam ir zināms, ka tiesas sēde notiks 2012.gada 16.oktobrī plkst.14.00. *Ē.S.* nav informējis tiesu par neierašanās iemesliem, kā arī nav lūdzis lietas izskatīšanu atlikt. Tiesa atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

Iestādes pārstāve tiesas sēdē sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, novērtējusi lietā esošos pierādījumus, procesa dalībnieku rakstveida paskaidrojumu un iestādes pārstāves tiesā sniegtos mutvārdu paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, bet Lēmums atstājams negrozīts.

[6] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos lietas faktiskos apstākļus.

[6.1] 2010.gada 14.novembrī sastādīts Protokollēmums, kurā norādīts, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Rīgā, Turgeņeva ielā pie nama Nr.11, kur attālums no gājēju pārējas līdz transportlīdzeklim ir mazāks par 5 metriem, tādējādi vadītājs neievēroja CSN 135.5.punkta noteiktās prasības, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 7.punktā, un ar kuru transportlīdzekļa vadītājam piemērots naudas sods Ls 30 apmērā *(lietas 6.lapa).*

[6.2] *Ē.S.* Protokollēmumu pārsūdzējis iesniedzot sūdzību (iestādē saņemta 2010.gada 14.decembrī), kurā viņš norāda, ka viņš atradās pārkāpuma fiksēšanas vietā un atsāka braukšanu policijas darbinieku klātbūtnē, t.i., policijas darbinieki atradās 20 metru attālumā. Viņu apturēja brīdī, kad viņš bija uzsācis kustību, un tad arī viņš saņēma Protokollēmumu no policijas darbinieka rokām *(lietas 5.lapa).*

[6.3] 2011.gada 14.janvārī pieņemts Lēmums, ar kuru atstāts negrozīts piemērotais naudas sods *(lietas 7.-9.lapa).*

[6.4] Jaunākais inspektors *R.K.* 2011.gada 14.janvārī sastādījis ziņojumu, kurā viņš norāda, ka 2010.gada 14.novembrī pildīja dienesta pienākumus Rīgā, Turgeņeva ielā pretī namam Nr.11, kopā ar jaunāko inspektoru *L.N.* un jaunāko inspektoru *R.J.* Atbraucot uz posteni, viņš pamanīja, ka transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai gandrīz uz gājēju pārējas. Viņš veica fotofiksāžu un devās uz dienesta transportlīdzekli sastādīt Protokollēmumu. Brīdī, kad tas bija gandrīz sastādīts, viņš pamanīja, ka pie transportlīdzekļa no Centrāltirgus puses pienāca vīrietis un, ieraugot policijas dienesta transportlīdzekli, ātri iekāpa savā transportlīdzeklī un uzsāka kustību. *R.K.* apturēja doto transportlīdzekli, izskaidroja vadītājam pārkāpuma būtību, un atdeva vadītājam rokās sastādīto Protokollēmumu. Vadītājs atzina savu vainu un neizteica nekādus iebildumus *(lietas 19.lapa).*

[6.5] Pārkāpuma fiksēšanas vietā uzņemtas fotogrāfijas, kurās redzams, ka transportlīdzeklis novietots vietā, kur attālums no gājēju pārējas līdz transportlīdzeklim mazāks par 5 metriem, un kurās redzams, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdī transportlīdzekļa autosalonā neviens neatradās *(lietas*

20.lapa).

[6.6] 2012.gada 13.jūlijā Rīgas domes Satiksmes departaments sniedzis tiesai informāciju (Nr.DS-12-1401-nd) par ceļa zīmju un ceļa horizontālo apzīmējumu izvietojumu pārkāpuma izdarīšanas vietā un laikā *(lietas 36.-38.lapa).*

[7] Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 7.punktā paredzēto pārkāpumu, proti, par stāvēšanu uz gājēju pārejām un tuvāk par 5 metriem no tām.

[8] LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Novērtējusi pārsūdzēto Lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi lietā esošos pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[9] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka *Ē.S.* Protokollēmumā minētajā vietā un laikā bija novietojis automašīnu stāvēšanai, kā arī nav strīda par ceļa zīmju izvietojumu.

Lietā ir strīds, par to, vai konkrētajā vietā bija atļauts novietot transportlīdzekli stāvēšanai, jo *Ē.S.* uzskata, ka, ievērojot to, ka konkrētajai ceļa zīmei darbība bija tikai darba dienās, bet iespējamais pārkāpums izdarīts brīvdienā, tad konkrētajā vietā automašīnu bija atļauts novietot stāvēšanai.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, tiesa konstatē, ka minētais sūdzības iesniedzēja arguments nav pamatots. No ceļa zīmju izvietojuma shēmas *(lietas 37.lapa)* redzams, ka Rīgā, uz Turgeņeva ielas pie Maskavas ielas krustojuma ir izvietota 326.ceļa zīme „Apstāties aizliegts" ar 823.papildizīmi, ka tā darbojas darba dienās no plkst.8.00 – 20.00. Nedaudz tālāk minētā zīme izvietota atkārtoti ar papildzīmi, ka tā darbojas darba dienās no plkst.8.00 – 20.00 un tās darbība attiecas gan pirms, gan pēc zīmes.

Ievērojot minēto, atzīstams, ka brīvdienās Rīgā, Turgeņeva ielas (posmā no Maskavas ielas līdz Krasta ielai) kreisajā pusē ir atļauts novietot automašīnas stāvēšanai. Tiesas ieskatā nav pareizs sūdzības iesniedzēja viedoklis, par to, ka līdz ar to nav jāievēro ceļa horizontālie apzīmējumi vai citas CSN prasības. Minēto tiesa pamato ar to, ka 326.ceļa zīme ir aizlieguma ceļa zīme (neļauj konkrētajā laikā un vietā apstāties un stāvēt), līdz ar to tā nekad nevar atļaut konkrētajā vietā novietot automašīnu stāvēšanai, tai skaitā, tuvāk par 5 metriem no gājēju pārejas. Proti, konkrētajā gadījumā atzīstams, ka brīvdienās nepastāv ceļa zīme, kas aizliedz transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai konkrētajā vietā, bet tas nenozīmē, ka tiek atcelti citi transportlīdzekļu novietošanas stāvēšanai noteiktie ierobežojumi (piemēram, ierobežojums automašīnu novietot brauktuvju krustošanās vietās vai tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās brauktuves malas). *Ē.S.* viedoklis būtu

pareizs, ja konkrētajā vietā būtu izvietota ceļa zīme, kas atļauj novietot transportlīdzekli stāvēšanai, piemēram, 532.ceļa zīme „Stāvvieta", kaut arī tā būtu izvietota tieši pie gājēju pārejas.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka *Ē.S.* nav ievērojis CSN prasības un 2010.gada 14.novembrī plkst.15.12, Rīgā, Turgeņeva ielā 11 bija novietojis automašīnu stāvēšanai tuvāk par 5 metriem no gājēju pārejas, tādējādi izdarījis LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 7.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[10] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja izteikto argumentu, ka policijas darbinieki atradušies blakus brīdī, kad viņš novietoja automašīnu stāvēšanai, bet neteica, ka tur stāvēt ir aizliegts, kaut tas ir viņu pienākums - novērst pārkāpumus, tiesa konstatē turpmāk minēto.

Aizliegums apstāties un stāvēt uz gājēju pārejām un tuvāk par 5 metriem no tām ir noteikts CSN 135.5.apakšpunktā. CSN ievērošanas pienākums transportlīdzekļu vadītājiem izriet no Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmās daļas, kas noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Tādējādi *Ē.S.* pienākums ir ievērot CSN prasības neatkarīgi no tā vai policijas darbinieks uz to norāda vai nē.

Lietā nav pierādījumu par to, ka sūdzības iesniedzējs policijas darbiniekam būtu jautājis vai konkrētajā vietā atļauts novietot automašīnu stāvēšanai. Lietā atrodams Protokollēmumu sastādījušā policijas inspektora dienesta ziņojums *(lietas 19.lapa),* kurā norādīts, ka 2010.gada 14.novembrī pildīja dienesta pienākumus Turgeņeva ielā pretim 11.namam. Atbraucot uz konkrēto vietu pamanīja, ka automašīna Ford ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* atrodas uz braucamās daļas pie nama Nr.11, gandrīz uz gājēju pārejas, pārkāpjot CSN 135.5.punktu. Automašīnā neviens nebija, veica fotofiksāciju un aizgāja uz patruļmašīnu sastādīt protokollēmumu Nr.111596461. Kad tas jau bija gandrīz sastādīts, ieraudzīja, ka pie automašīnas pienāk tās vadītājs no tirgus puses. Ieraugot policijas automašīnu, viņš iekāpa automašīnā un uzsāka kustību. Inspektors izkāpa no patruļmašīnas un apturēja vadītāju, izskaidroja viņam pārkāpuma būtību un iedeva Protokollēmumu. Vadītājs saprata savu vainu un aizbrauca.

No minētā ziņojuma secināms, ka brīdī, kad policijas automašīna ieradās Turgeņeva ielā 11, sūdzības iesniedzējs jau bija novietojis automašīnu stāvēšanai un neatradās tajā.

Tiesa atzīst, ka policijas darbinieka liecībām ir piešķirama lielāka ticamība, nekā sūdzības iesniedzēja norādītajam, jo lai apstrīdētu policijas darbinieka dienesta ziņojumā sniegtās informācijas patiesumu, ir jābūt pamatotiem iemesliem. Tiesa nesaskata nevienu objektīvu iemeslu, lai atzītu, ka policijas darbinieks dienesta ziņojumā norādījis nepatiesu informāciju.

Tiesas ieskatā apstākli, ka policijas darbinieki ieradās pārkāpuma izdarīšanas vietā pēc tam, kad sūdzības iesniedzējs automašīnu jau bija novietojis stāvēšanai, netieši pierāda arī apstākli, ka policijas darbinieks vēl nebija paguvis novietot sastādīto Protokollēmumu pie sūdzības iesniedzēja novietotā transportlīdzekļa vējstikla. Kā redzams no Protokollēmuma tas ir noformēts uz standarta

veidlapas, kurā ar roku ir jāaizpilda salīdzinoši neliels informācijas daudzums *(lietas 18.lapa)*. Kopā ar pārkāpuma fotofiksāciju, Protokollēmuma sastādīšana nevarēja aizņemt vairāk nekā 10 minūtes laika, savukārt sūdzības iesniedzējs, no brīža, kad bija novietojis automašīnu stāvēšanai, bija paguvis aiziet līdz Centrāltirgum, iepirkties un atnākt atpakaļ, kas noteikti prasa vairāk nekā 10 minūtes laika.

Kā tiesa atzina iepriekš, apstāklis, ka policijas darbinieks nav centies novērst pārkāpumu un nav brīdinājis sūdzības iesniedzēju par to, ka konkrētajā vietā automašīnu stāvēšanai novietot nav atļauts, nevarētu ietekmēt sūdzības iesniedzēja atbildību par izdarītu pārkāpumu.

[11] Ņemot vērā iepriekš norādīto, izvērtējot Lēmumu kopsakarā ar lietā esošajiem materiāliem, tiesa konstatē, ka Lēmumā izvērtētie faktiskie apstākļi, kas veido LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 7.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, ir atzīstami par pierādītiem ar lietā esošajiem materiāliem. Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmumā pamatoti konstatēts LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 7.punktā paredzētais pārkāpums.

[12] LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Šī panta otrā daļa noteic, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 7.punktu par stāvēšanu uz gājēju pārejām un tuvāk par pieciem metriem no tām uzliek naudas sodu 30 latu apmērā, t.i., fiksēts naudas soda apmērs. Šāda sankcija iestādei nepiešķir tiesības pieņemt individuālus lēmumus, jo pie konkrētiem apstākļiem – pārkāpuma esamības – iespējamas tikai viena veida noteiktas tiesiskās sekas –naudas sods Ls 30.

Tā kā sūdzības iesniedzējs atzīstams par personu, kura saucama pie administratīvās atbildības, šāds soda apmērs atzīstams par pamatotu.

Lietā nav konstatējami apstākļi, kas varētu būt par pamatu *Ē.S.* atbrīvošanai no administratīvās atbildības vispār vai soda samazināšanai zem piemērojamajā tiesību normā paredzētās sankcijas – normatīvie akti šādu iespēju neparedz. Likumdevējs, nosakot bargu sodu par minēto pārkāpumu, vēlējies aizsargāt svarīgas sabiedrības intereses kopumā.

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, bet sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu un 189.^{18}pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 14.janvāra lēmumu Nr.216 (administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums Nr.111596461), bet *Ē.S.* (p.k./*personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Pāvele